

ALBINA

ALBINA

Revistă Enciclopedică Populară

COMITETUL DE REDACȚIE:

Ion Kalinderu, P. Gârboviceanu, G. Coșbuc, G-I P. V. Năsturel,
Gh. Adamescu, I. Otescu, P. Dulfu, V. S. Moğa, N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu, C. C. Pop.-Tășcă.

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonam. în străinătate pe an lei 8
" " " pe 6 luni „ 3 | Un număr 15 bani.
Pentru anunțurile 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
Manuscrisurile nepublicate se ard.

*Redacțiunea își rezervă dreptul ca, din articolele
ce nu se vor putea publica în întregime, să dea numai
extrase sau rezumate.*

SUMARUL:

Preot Ioșif Popescu, Cuvântare la 21 Noemvrie.
Corabia lui Noe în vremurile noastre.
Lloyd, Lev Tolstoi (cu *portret*).
L. Tolstoi, (trad. G. C.), Cei trei prieteni.
R., Biserica domnească din Târgoviște (cu 3 *ilustrațiuni*).
V. S. Moğa, Cronica agricolă, economică și comercială.

DIN LITERATURA ROMÂNĂ:

I. A. Brătescu-Voinești, Conu Alecu (cu 3 *ilustrații originale*
de D. Stoica).

SFATURI PRACTICE:

† Elena M. Demetrescu, Păstrarea verzei. — Călcatul Țufelor. —
Curgerea de sânge din nas.

CRONICA:

† *Corpurile legiuitoare*: Deschiderea sesiunii; Mesajul regal. —
Informațiuni: Prețul peștelui.

PAGINA GLUMEAȚA:

Răzbunarea zidarului (3 *ilustrații*).

PAGINA COPIILOR:

Un joc: asediul cetății (cu *ilustrație*).

SUPLEMENT:

Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor, anul
III, No. 8 dela 21 Noemvrie 1910.

CONU ALECU

I. A. BRĂTESCU-VOINEȘTI. (1)

Desemnuri originale de D. Stoica.

Conu Alecu, măcar că e boer eget-beget, e de «prințipuri liberale». Dă mâna cu orișicare, — celui mai umilit când vine la dânsul îi zice să-și pue căciula 'n cap și-l pofteste pe scaun. Când se duce la moșie cu Iosif tinichigiul ori cu Tilică fierarul, îi pune alături cu dânsul în trăsură.

Odată, când i s'a îmbolnăvit Dincă, feciorul din casă, și a intrat în spital, nu eră zi să nu meargă să-l vadă și să-i ducă ba țigări, ba câte ceva de ale mâncării. Cum vă spusei, e de «prințipuri liberale». Să te ferească însă Dumnezeu să te 'ntinzi mai mult decât socotește dumnealui că ți se cuvine, că numai-decât ți-o tae, dar știi, scurt! Și în asemenea prilejuri chipul lui blajin și zâmbitor, care îi dă o înfățișare de bătrân bun și glumeț, așa se preface, încât nu-l mai cunoști. Mustața-i albă colilie ca și părul, i se lasă în jos, sprâncenile negre ca smoala, i se ridică în sus, iar de sub ele sclipește o privire care te silește să faci trei pași înapoi...

În zilele în cari nu e dus la vie ori la moșie, se adună cu alți câțiva bătrâni de seama lui, sub umbra teilor din grădina publică. Acolo stau de vorbă până la vremea mesei. Totdeauna are ceva de istorisit, iar ceilalți îl ascultă cu drag, că e om umblat și nimeni nu știe să istorisească mai frumos și mai cu haz ca dumnealui.

Iată-i. Râsul stărnit de căderea unui om care trecea grăbit aduce aminte lui Conu Alecu de o întâmplare.

— Dece i-o fi venind omului să răză, când vede pe altul căzând?... Sunt vr'o câțiva ani d'atunci, mă 'ntorceam cu nevasta dela Kissingen. Finareta, când o vedeă pe cineva căzând, moare... o apucă un răs de nu se mai poate stăpâni... Eram într'o gară de prin Austria. Stam amândoi la fereastră... Un neamț înalt, mare cât un mal, veniă grăbit să se urce în tren. Nu știu cum calcă și odată fleanc! se întinde cât eră de lung

(1). În deciziunea ministerială (publicată în «Buletinul Oficial No 34) (din 1 Noemvrie 1910), s'a publicat lista subiectelor propuse pentru conferințele lunare ale institutorilor. Acolo figurează și câteva «lecturi»; iar printre subiectele de lecturi se află nuvela d-lui *Brătescu-Voinești*, «Conu Alecu». Spre a face plăcere abonaților noștri, reproducem această bucată, însoțită de ilustrații originale, datorite pictorului *D. Soica*.

drept înaintea ferestrei noastre; — pe urmă se scoală repede și intră în vagonul nostru. Pe nevastă-mea o apucase un râs cu istericale... și râzi... și râzi... râdea cu lacrimi. Ii șoptesc: „Stăpânește-te, dragă, asta nu se face“. Aș! mai rău. Iși pusese batista peste obraz și râdea, mă rog de să clătina vagonul...

Cei șase bătrâni cari ascultă pe Conu Alecu, râd și ei de se topesc. Ei cunosc pe Coana Finareta și știu cât de drăgălașă e când râde, până și acum la bătrânețe.

În vremea asta se apropie doctorul Clopotescu, baiat bun de altminteri, dar cam prea îndrăzneț, și adresându-se către cei cari ascultau, le zice bătrând pe umeri pe Conu Alecu:

— Ce palavre vă mai spune boerul, de râdeți cu atâta poftă?

Deodată chipul răzător al lui Conu Alecu se schimbă, dar știi? la moment: mustața albă i se lasă în jos, sprâncenele negre se urcă în sus, — aruncă mâna de pe umăr și cu o privire care face pe doctor să se retragă trei pași:

— Mă rog, rudă nu mă știu cu dumneata; — de copilărit împreună, n'am copilărit; atunci se vede că-ți sunt dator ceva, de mă bați pe umeri și mă faci palavragiu; că numai *cui ești dator, te ia peste picior*. Ce-ți sunt eu dator dumitale?

Și duce mâna la buzunar să și scoată portofolul.

Indrăzneț e doctorul; dar sub privirea dreaptă a Conului Alecu, e greu să nu-ți pierzi piuitul, mai ales când, pe chipul nici unuia din cei de față nu vezi vre-o incurajare. Bălbăie câteva cuvinte și pleacă incurcat.

— Fie, că bine i-o făcuși, Coane Alecule!

— Ei! comedia ciorilor! . . . Imi pare rău că i-o făcui, dar te silește.

Asta e cusurul băeților ăstora: buni, deștepți, or fi știind carte multă, dar nu știu să se poarte. Nu se mai uită că ești cu părul alb. Pac! pac! mă bate peste umeri și mă face palavragiu. Păi aș putea să-i fiu bunic, bată-l pustia. Asta e ca istoria cu Hristache Glavă; d'ăia-l întrebați cât îi sunt dator.

— Dar ce istorie e aia, Coane Alecule? întreabă unul.

— Nu v'am spus-o ?

A mai spus'o, dar ori c'au uitat-o, ori că le place cum o spune Conu Alecu, răspund toți într'un glas :

— Nu.

Conu Alecu înseninat la față, de par'că n'a fost de când lumea supărat, încalecă pe un scaun și povestește :

— Trebuie să-l fi cunoscut dumneavoastră... Bulgarul ăla, de umblă în mijlocul verii îmbrăcat în haine groase de dimie, legat la gât, și'n cap cu o gogiamete bărsană de căciulă fumurie. Dumneata trebuie să-l știi, că ședeă lângă dumneata, colo, peste drum de hanul roșu. Unul mare, mare, cu mustățile tunse, Când vorbiă, te uitai în urma lui să vezi ce copil a vorbit. Nu-ți veniă să crezi că vocea aia pițigăiată a eșit din trupul lui. Să iei un trombon d'alea marile dela muzică, să-ți umfli bucele, să sufli cu putere și să sune : piiii ! ca o piculină, — așa impresie îți făcea când îl auziai vorbind... E ! ăsta eră feciorul unuia Glavă, pripășit pe la moșia lui unchi-meu. Eră cu vr'o-cățiva ani mai mic ca mine. Țiu minte că-l trimeteă unchi-meu la tata cu donicioarele de zmeură ; veniă cu picioarele goale. Dela o vreme nu mai știam de el, — îl pierdusem din vedere.

când, hăt ! peste vre-o douăzeci și mai bine de ani, m'am pomenit cu el la mine, ca să-i dau un petic de pădure de pe moșia mea. I l-am dat. D'atunci, om muncitor, i a mers bine. Pământ nu putea să cumpere că eră străin, dar îi mergea vestea că are bani. Imi părea bine că s'a pricopsit, săracul. Altminteri cuviincios, respectuos, trebuia să-i zic de trei ori : «șezi jos», când veniă pe la mine, ca să se hotărască să se

așeze pe marginea scaunului... Intr'o zi mă pomenesc cu văru-meu Vasilache Matraca.

— L am cunoscut; dela Ploești... întrerupe unul.

— Ala. Aman-zaman! să-l împrumut cu patru mii de lei. Eu bani n'aveam la mine, trebuia să mă duc la București să iau dela depunere. Nu și nu, că lui îi trebuia chiar atunci. Mă gândiam de unde să-i găsească napristan, când, cum eram în pridvorul casei, văd trecând pe uliță pe Hristache bulgarul. Îi bat în geam și se urcă sus. Zic: «Domnule Hristache, nu ți se întâmplă dumitale patru mii de lei în bani, până Luni, când m'oiu duce la București să ți-i aduc?» Zice: «Ba da»; și-mi aduce patru mii de lei pe care-i dau lui vărul Vasilache. Iau condeiul și-i dau o chitanță, pe cum că am primit dela el 4000 de lei cu soroc peste cinci zile.

Ca naiba! Duminecă îmi vine vierul dela vie cu știre că s'a aprins magazia. Luni nu m'am putut duce la București, nici marți... Marți seara întâlnesc pe Hristache al meu. Zic: «Iartă-mă că nu m'am putut ține de cuvânt, c'a trebuit să mă duc la vie». Unde mă scutură de mână și-mi răspunde: «Nu face nimica, frate». Mă uit la el... Mi s'a părut cam băut; n'am zis nimic.

A doua zi începea curtea cu juri și președinte nebunul ăla de Verusi, care te osândia la amendă și nu vrea să știe. N'am putut să plec nici Mercuri, nici Joi... Vineri mă întâlnesc iar cu bulgarul. Zic: «Iaca și iaca de ce n'am putut plecă la București». Ei! ce credeți dumneavoastră? atunci am înțeles eu temeiul vorbii tatii (dumnezeu să-l ierte!): *cui ești dator te ia veste picior*. Bulgarul, nici una nici alta, mă bate peste umeri, așa cum mă bătuse doctorul: «Nu face nimic, nene Alecule». Auzi dumneata: Nene Alecule, el mie!!! Ptiu!

— Ei și ce-ai zis! întrebă unul.

— Nimic. M'am întors repede acasă, cu gândul să apuc trenul... eră prea târziu! Toată noaptea uite așa m'am perpelit. Măcar că trenul plecă tocmai la 8, m'am sculat și m'am îmbrăcat dela 5, de grijă să nu-l scap. Nevastă-mea: «Lasă că te ei duce Luni; te condamnă Verusi la amendă» Aș! Să fi știut că mă condamnă la închisoare și tot plecam... De când sunt nu mi s'a părut că umblă trenul mai încet ca la întoarcere. Îmi venia să saiu din el, s'o iau la fugă, s'ajung mai repede acasă. Cum am sosit, seara la 9, zic vizitiului: «Nu deshăma și du-te peste drum la Hanul roșu la Hristache bulgarul și adu-l încoace. Să-i spui că am zis eu să aducă și o chitanță».

S'a întors trăsura fără el; se culcase. Trimet pe fecior: «Acu să mi-l aduci! Să nu vii fără el». În sfârșit, după o jumătate de cias de așteptare, sosește. — «Ce e, Coane Alecule?» Zic: «Șezi jos și scoate chitanța». — «Dar de ce atâta grabă?» — «Șezi», zic. «Uite patru mii de lei. Uite și zece lei dobânda. Doisprezece la sută fac la 4000 pentru un an 480, — pentru o lună 40, — pentru o săptămână 10; mai poftim și zece lei pe deasupra». Se uită la mine nedumerit. Zic: «Acum să ți

spui și pentru ce atâta grabă. Nu vreau ca mâine când mă-î întâlni să-mi zici pe nume, că alaltăieri mi-ai zis «*frate*», ieri «*nene Alecule*» și mâine, dacă n'apucam să-ți plătesc acum, îmi ziceai «*Alecule*» sadea și nu-mi place. Eu nu zic pe nume decât slugilor mele, încolo la nimeni. Ii vrea de aici încolo să fi politicos și cuviincios? bine, te primesc ca până acum cu dulceață și cu cafea; nu? Sănătate! nu te cunosc, nu mă cunoști... Te așteaptă trăsura la capul scării, poftim». D'atunci n'a mai dat pe la mine; când îl întâlneau, mă salută și trecea pe partea aialaltă.....

Așa și cu firisonul ăsta. Imi pare rău că i-am tăiat-o; dar iar mă gândesc că dacă nu i-o făceam așa, mâine mă bătea peste pântice, poimâne mă trăgea de mustață... Buni băeți ăștia din ziua de azi... deștepți... or fi știind carte multă, dar nu știu să se poarte. Nu se uită la tine că ești cu părul alb. Pac! pac! te bate peste... Maică Precistă, Doamne!....

(Din «Lumea Dreptății», 1908 pag. 239.)

Corabia lui Noe în vremurile noastre.

Vestita menagerie a lui Hagenbeck lângă Hamburg a trimis 2.000 de animale pentru expoziția cea mare Italiană, la Roma. I-au trebuit 19 vagoane. Parcul ce înfînțează acolo va fi la fel cu cel dela Stellingen, despre care am scris în «Albina», și deci îl cunosc cititorii noștri.

Greutățile au fost mari cu împachetarea și transportul dobitoacelor până la stația Eidelstedt. A ținut patru zile. Trimete vre-o sută de maimuțe, 22 de fiare (lei, tigri, pantere, urși, și peste o sută de alte mamifere mari, cerbi, lame, antilope, zebre, etc. Apoi trei elefanți, un rinocer și un tapir. Ce să mai spunem de sute de rațe, de găște, flamingi, cocori, și altele; struți și de colecția bogată de reptile și amfibii. Pe aceste din urmă le-a pus în vagoane încălzite.

A luat și o mulțime de hrană.

Greutăți mari a avut cu girafa. A trebuit să-i facă o cușcă naltă, dar nu așa în cât să nu poată trece prin tunele. Din fericire, s'a dovedit că tunelele sunt mai nalte.

Călătoria cu tren expres va ține șase zile prin Hamburg, Gmünden, München, Ruffstein, pasul Brenner și Ala.

Zece inși vor îngriji de dobitoace, a căror valoare este de 250.000 de lei. Transportul costă lei 20.000.

Cuvântare la 21 Noemvrie

I a

Intrarea în Biserică a Sf. Fecioare.

Fraților,

Prea bunul și milostivul Dumnezeu ajutându-ne să ajungem sănătoși să serbăm această sărbătoare a Sf. Fecioare Maria, mă simt dator a spune câteva cuvinte spre cinstea acestei sărbători și spre folosul d-v. sufletelesc.

Știm și cunoaștem cu toții că viața este plină de felurite necazuri și amărăciuni, iar lupta ce o ducem pentru agonișirea celor necesare pentru traiu, de multe ori caută să ne copleșească cu totul din cauza grijilor și nevoilor ce întâmpinăm.

Dacă am fi nevoiți să ducem neconținut această luptă, fără să ne mai gândim și la cele sufletești, negreșit că am duce o viață întocmai ca a animalelor cari nu se gândesc decât la hrana trupului lor.

Cu totul alta este chemarea oamenilor și în deosebi a noastră a creștinilor. Sfânta noastră Biserică ne-a orânduit deosebite zile în cari noi, lăsând pentru câteva momente grija trupului, ne întrunim în Sf. Locaș unde ne rugăm pentru mântuirea sufletelor, ascultând cu băgare de-seamă la slujba ce se face aci.

Ca la niște izvoare dătătoare de viață și mulțumire sufletească, creștinul adăpându-se din sf. rugăciuni și învățături ale bisericii, iese cu totul prefăcut sufletește, cu o încredere mai mare în viitor și cu o nouă înviorare a puterilor sale, așteptând cu drag reînceperea lucrului de mâine.

Cu deosebită evlavie am ascultat astăzi slujba acestei sf. serbări în care se serbează însăși Maica Domnului nostru Iisus Hristos.

Câte gândiri sfinte și câte simțiminte duiosase nu deșteaptă în noi această sărbătoare, când socotim cum Prea

Sf. Fecioară, pruncă numai de trei ani, este despărțită de părinții săi și încredințată bisericii, unde stă până la 12 ani! Câtă supunere, câtă umilință, câtă sfințenie în această pruncă Dumnezească! Cu câtă ascultare petrece Ea acești ani în slujba Domnului.

Pentru acestea, numai Ea, din toate fiicile pământului, s'a învrednicit a fi Maică Domnului Nostru Iisus Hristos.

Ce învățătură mai folositoare am putea noi avea de aici, decât ca să sădim și noi în inimile noastre, umilința, bunătaea, sfințenia și iubirea de Casa Domnului!

Privind cu ochii noștri cei sufletești la privelistea cum părinții Sf. Fecioare duc și încredințează pe unica și iubită lor fiică Domnului în sf. biserică, să încredințăm ceace avem și noi mai scump întru noi, adică puterile noastre sufletești, Voinței lui Dumnezeu și deasemenea să sădim în inimile tinerelor vlăstare, adică copiilor noștri, iubirea de Dumnezeu și de Sf. Biserică, ferindu-lz sufletele de otrava răutății.

Dea Dumnezeu ca această Sf. Sărbătoare să deștepte tot mai mult în inimile creștinilor dragostea de Casa Domnului adică de Sf. Biserică! Fie ca Ea să însușească și în inimile tinerelor odrasle, supunerea și umilința Sf. Fecioare, ca astfel privind la acest îndoit folos sufletesc, să zicem din inimă: «Prea Sf. Fecioară, Tu care ne-ai învrednicit a serba astăzi sfânta Ta Serbare, după cât ne-au îngăduit slabele noastre puteri, ajută-ne a străbate în pace cursul vieții, ferindu-ne de primejdiile sufletești și trupești.»

Amin!

Preot Iosif Popescu

Talea, Prahova.

Către abonații noștri.

Prin deciziunea No. 77.014/910, Ministerul Instrucțiunii a stabilit o serie de subiecte dintre cari învățătorii și institutorii au să-și aleagă spre a le desvoltă la cercurile culturale (conferințele intime). Credem că servim pe cititorii noștri, publicând în «Buletinul activității sociale» pentru aceste subiecte, un mic rezumat însoțit de o scurtă bibliografie.

Incepem cu No. 8 din Suplement și vom continua în numerele viitoare.

Cum revista «Albina», pe lângă care este atașat «Buletinul activității sociale», nu se vinde cu numărul, persoanele ce doresc a urmări rezumatul ce publicăm, pot pentru suma de 5 lei pe an, să se aboneze la revista «Albina».

REDACTIA.

LEV TOLSTOI

Graful Lev Tolstoi s'a născut la 28 August 1828 st. v., la Iasnaia Poliana, în gubernia Tula, Rusia. Răsărmoșul Tolstoilor e un Prus, așezat în Rusia în veacul al XVI-lea. Il chemă *Dick*, adică *Grosul*. Tot acest înțeles îl are și numele rusec Tolstoi. Petru cel Mare a făcut graf pe Petru Tolstoi, strămoșul lui Lev Tolstoi.

Darul de-a povestii, simțul artistic, l'a moștenit dela mamă-sa, o prințesă Volconscaia. Aceasta, în adevăr, povestea basme, născocite de ea, și le spunea cu atâta dibăcie în cât o ascultau cu plăcere oamenii în vârstă și copiii, căci se pricepea a vorbi fiecui după vârstă și puțința de-a înțelege și la Lev Tolstoi, darul povestirii s'a arătat din copilărie.

După moartea părinților, s'a dus în Cazan, la mătușă-sa Inșcova și intra la Universitate să învețe limbile resăritene. De pe atunci se îndeletnicea cu întrebările morale și religioase, cari l'au făcut vestit, mai ales în cele din urmă zeci din viață.

Dela Cazan s'a întors la Iasnaia Poliana (Poiana senină), după trei ani de învățătură. Aci a cetit și adâncit scrieri filosofice.

În 1851 a intrat în oastea rusească, trimisă în potriua Cerchezilor din Caucazia. Viața muntenilor cerchezi și a Cazacilor i-a plăcut foarte mult.

De-acî și-a făurit nuvelele: «*Inchisul din Caucaz*», «*Cazacii*», «*Năvala năprasnică*», etc., dovedind simț poetic și cunoaștere adâncă a sufletului omenesc.

Luarea aminte a cunoscătorilor a deșteptat'o în 1852, publicând în «*Sovremenic*» (Contemporanul) lucrarea «*Copilăria*».

În 1854 a făcut parte din armata dela Sevastopol, luând parte la apărarea dealului Malacof. De-acî a scris «*Povestiri dela Sevastopol*», zugrăvind războiul cu toate grozăviile lui fioroase. Lucrarea l'a făcut iubit în toată Rusia.

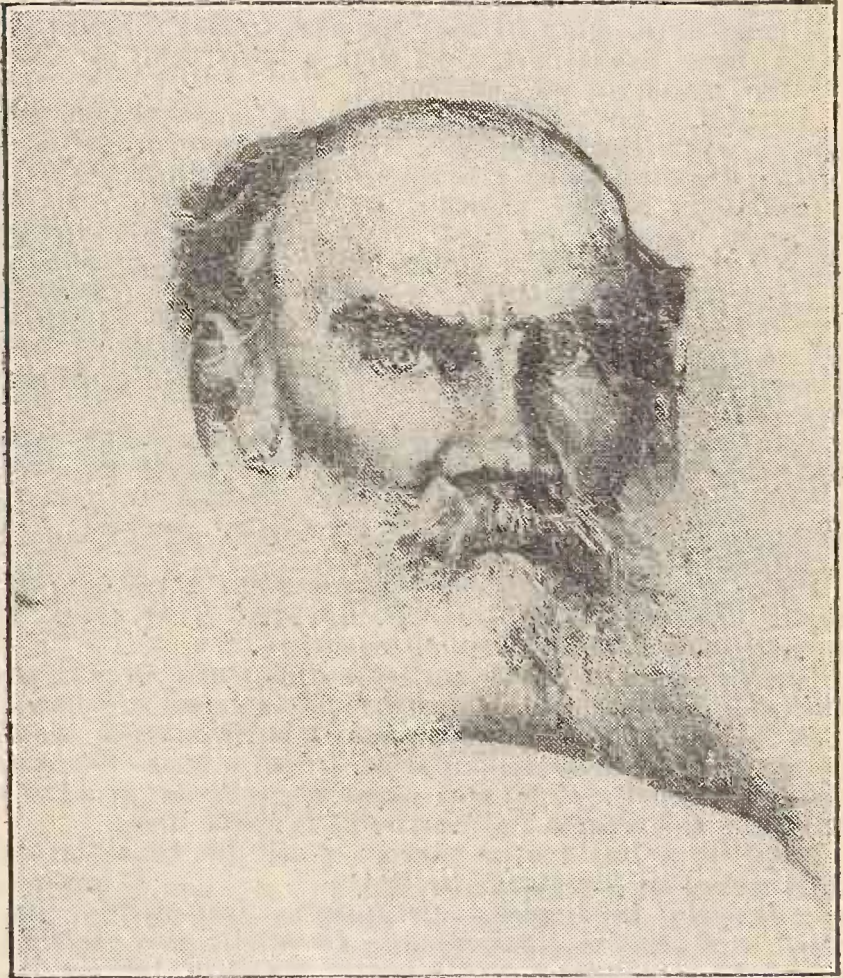
După isprăvirea acestui războiu, a eșit din armată și s'a ținut numai de literatură. În trei ani a scris: «*Tinerete*», «*Sevastopolul în August*», «*Doi husari*», «*Trei morți*», «*Norocul unei familii*», «*Policușca*», «*Amintirile unui chelner*».

În 1860 a înființat o școală pentru norod la Iasnaia Poliana, unde s'a strămutat. A început ziarul său pedagogic «*Iasnaia Poliana*», a alcătuit cărți pentru școală, bogate în idei folositoare.

Zece ani n'a mai scris nimic literar.

Apoi a scos o carte care l-a făcut vestit în toată lumea. A publicat'o pe după 1860 în «*Ruschii Viestnic*» supt numele «*Războiu și pace*». E războiul Rușilor în potriua lui Napoleon cel Mare. Nici o lucrare literară n'a avut vre-o dată la Ruși sau la alt popor așa reușită, n'a stărnit atâta

induoșare, n'a înălțat așa de mult inimile. În 1875 a publicat romanul «*Anna Carenina*». A zugrăvit dragostea supt toate formele ei, deșertăciunea celor de sus și fericirea vieții la țeară. Turghenief a zis, după eșirea acestui roman, că Tolstoi e cel mai mare scriitor al Rusiei.

Lev Tolstoi.

Din 1875 pân în 1882 a scris numai o frântură din roman «*Decabristii*». În vremea asta s'a petrecut în el frământare, acea dorință și muncă de-a află adevărul, care s'a încheiat cu osânda civilizației de azi. A cetit scrierile întemeetorilor de religii și ale cugetătorilor mari; a învățat dela un rabin evreește și Cabbala, a început a trăi din ce în ce

mai mult și mai în deaproape legătură cu poporul de jos, cu țeranii.

În 1882 s'a lăsat de scrieri literare și a început a scoate lucrări de morală și religie. A început a îndemna pe cei de sus să se coboare în popor, căci numai acesta are morală sănătoasă. A scris povestiri moralizatoare pentru norod «*Spovedania mea*», «*În ce stă credința mea?*» etc.

În zadar l'a rugat Turghenief, de pe patul de moarte, să se întoarne la literatură.

Tolstoi lucră ogoarele, ajută pe țărani la făcut sobe și scriă mereu împotriva civilizației din zilele noastre. Unele din scrierile lui, din această vreme, au preț mare literar: «*Moartea lui Ivan Ilici*», unde arată nemernicia și deșertăciunea planurilor omenești în fața morții, «*Sonata Kreutzer*», scriere groaznică despre dragoste; drama, «*Puterea întunerecului*» și comedia «*Roadele luminei*»; apoi romanul «*Înviere*», publicat în revista «*Niva*» din Petersburg, un roman colorat despre obiceiurile rusești și plin de adevăr.

A scris: «*Ce-i arta?*» «*Robii din zilele noastre*» și comedia «*Leșul*», în care critică ideile bisericii ortodoxe despre căsătorie; «*Părintele Serghie*», dramă zguduitoare din mănăstire. Dar nici «*Leșul*» nici «*Părintele Serghie*» nu s'au tipărit.

Scrierile lui Tolstoi s'au tălmăcit în toate limbele europene și asiatice. De curând au eșit și'n limba iaponeză.

Tolstoi și-a făcut nume mare și ca iubitor de oameni. În 1873 bântuea foametea în gubernia Samavei și administrația o tăinuea. Tolstoi a plecat acolo, a văzut de aproape toate suferințele. Articolul ce-a publicat apoi în «*Moskovschia Viedomosti*» a zguduit guvernul și societatea. În 1891, în vremea altei foameți, a călătorit în satele bântuite, a înființat brutării și bucătării, cari împărțiau hrană fără plată, alinând multe suferinți.

La Iasnaia Poliana veneau mulți nevoiași sau chinuiți de dureri sufletești, să găsească alinare. Mulți ucenici de-ai lui au înființat sate, unde se silesc a trăi după învățăturile lui. Țeranii din Iasnaia Poliana știu toți a ceti și a scrie.

Acum cinci ani sfântul sinod al Rusiei l'a afurisit pentru cartea «*Dumnezeu și dumnezeirea*». Dar ucenicii lui nu l'au părăsit.

Tolstoi a publicat acum patru ani «*Amintiri*», cari ne dau puțință de a-i ceti în suflet.

A fugit de acasă, voind să trăească în singurătate, căci simțea moartea apropiindu-se. Nu eră mulțumit că n'a putut înduplecă pe soție și pe copii, — a avut 13, din cari 9 trăesc și azi, — să împarță averea la săraci și să trăească viața de țărani.

A lăsat scrierile sale să se vândă pentru a cumpără dela

familie Iasnia Poliana pentru țeranii de pe ea. După aceea scrierile vor fi ale tuturor oamenilor.

Tolstoi a fost creștin adevărat, adevărat sfânt, dar a crezut că toți oamenii au simțiri ca ale lui și cerea să nu se dea nici o pedeapsă făcătorilor de rele, ci numai povețe să se îndrepte și să nu mai păcătuească.

Lloyd.

L. TOLSTOI.

Cei trei prieteni.

Un om are trei prieteni: banii, femeia și faptele lui cele bune. Intr'o zi omul se îmbolnăvî. Și simțind că i se apropie ceasul din urmă, trimese după cei trei prieteni.

I se înfățișă cel dintâiu: banul.

— Rămâi cu bine, prietene... Mor! șopti bolnavul.

Prietenul îi răspunse:

— Văd și eu! Și crede-mă... îmi pare rău din tot sufletul!... Dar... spune-mi și tu: mă pot împotrivi soartei? Și ca să-ți dovedesc, că ți-am fost prieten bun, îți făgăduesc, c'o să-ți aprind o lumânare la cap!

Venî și cel de al doilea tovarăș: femeia. Bolnavul îi spuse și ei, că-și simte sfârșitul apropiindu-i-se și c'a chemat-o să-și ia rămas bun și dela dânsa.

— Ce pot face? răspunse femeia. La gândul că ne vom despărți, mi se frânge inima de jale... Dar... spune-mi și tu: ne putem împotrivi soartei? Te voi însoți până la groapă... Asta e tot ce mai pot face pentru tine!..

Sosî în sfârșit și cel de-al treilea tovarăș: faptele cele bune.

— Mor! le spune și lor bolnavul. Rămâneți cu bine!

— Nu ne mai vorbi de asta! răspunseră faptele cele bune. Crezi tu că, după ce-i muri, te vom părăsi, ori te vom uita? Să-ți iasă din cap gândul ăsta! De-i trăi tu, om trăi și noi! Și de se va 'ntâmplă să mori, te-om urmări ori unde te-i duce!

Muri bolnavul. Si prietenii se ținură de vorbă. Banii îi deteră lumânarea, pe care i-o făgăduiseră. Femeia îl petrecu până la groapă, ba făcu ceva mai mult: nu plecă de cât, după ce trupul mortului fu acoperit cu țărână. Și cel de-al treilea tovarăș, faptele cele bune, se ținură și ele de vorbă: îl urmară și pe lumea cealaltă, după cum îl întovărășiseră și câtă vreme viețuise pe pământ.

(trad. din rusește de G. C.)

Biserica domnească din Târgoviște.

Intre monumentele cele mai vrednice de atențiune ale trecutului nostru este și *biserica domnească din Târgoviște*. Asupra ei publică «Buletinul Comisiunii monumentelor istorice» (Anul III No. 1) un articol datorit d-lui N. Ghica Budești. D-sa studiază amănunțit arhitectura acestei biserici, pe care o găsește de acelaș fel cu biserica Teotocos din Constantinopol și cu biserica Curții de Argeș. Arată apoi cari au fost considerațiile ce s'au ținut în seamă la lucrările de restaurare. Zidită în secolul XVI, pe la 1580, se vede că ea

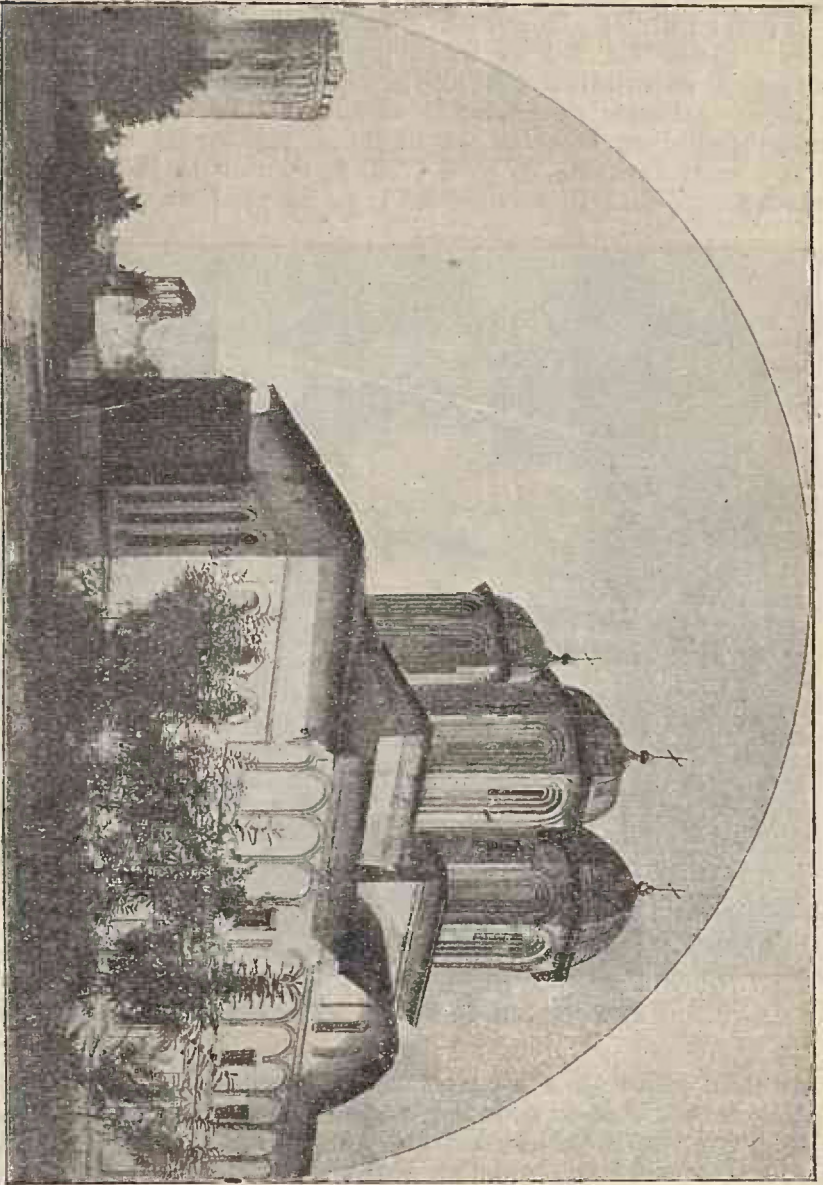

Biserica Domnească din Târgoviște
după restaurare.

a căzut în ruină și a atras atenția Domnitorului Constantin Brâncoveanu. Acesta a reparat-o; mai bine zis a restaurat-o, și se poate să-i fi adus modificări însemnate; deci ceice au restaurat-o acum din nou au trebuit să aibă în vedere înfățișarea cea nouă din sec. XVII, iar nu pe cea veche.

Imprumutăm aci, după «Buletinul» citat, trei ilustrațiuni. In ele se va vedea cum eră biserica înainte de restaurare și cum este după restaurare.

R.

Biserica Domnească din Târgoviște
înainte de restaurare.

Altă vedere a bisericii domnești din Târgoviște.

CORPURILE LEGIUITOARE.

În ziua de 15 Noembrie, conform constituției, s'a deschis sesiunea corpurilor legiuitoare. Este a patra și ultima sesiune a legislaturii actuale.

După celebrarea serviciului divin în Sf. Mitropolie, s'au adunat în sala de ședințe a Camerei deputații și senatorii.

La ora 12 sosind M. S. Regele a fost întâmpinat de birourile Adunărilor; apoi urcându-se pe tron, a citit următorul mesaj:

«Domnilor Senatori,

«Domnilor Deputați,

«Sunt fericit că Mă găsesec azi din nou în mijlocul D-voastră pentru «a deschide a patra sesiune ordinară a acestei legislaturi și nu Mă în-
«doesc că, prin votarea legilor propuse de Guvernul Meu, din cari ați
«și început a luă unele în cercetare, veți desăvârși opera D-voastră
«legislativă atât de bogată și binefăcătoare pentru țară.

«Chemați în vremuri grele spre a readuce, printr'o legiuire cumpă-
«nită, liniștea și încrederea între diferitele straturi sociale, ați îndepli-
«nit cu răvnă marea datorie care ni se impunea tutulor în fața unor
«împrejurări așa de grave.

«În urmărirea acestui înalt țel ați dat sprijinul D-voastră cel mai
«puternic Guvernului Meu pentru a reorganiza viața noastră rurală și
«a da un avânt sănătos întregii noastre dezvoltări naționale.

«Legile agrare, privitoare la învoielii agricole, la înființarea Casei ru-
«rale, la obștiile pentru arendare și la cele de moșneni, cât și la trus-
«turile arendășești, au lămurit și împăcat raporturile economice și, prin
«încurajarea spiritului de prevedere, au sporit formarea miciei proprie-
«tăți de sine stătătoare, asigurând odată cu liniștea socială și creșterea
«bogăției generale.

«Reforma legilor de organizare judecătorească, înființarea judecători-
«ilor rurale, stabilirea unor norme mai bune pentru recrutarea și înainta-
«rea magistraților, au pus la îndemâna populațiunii rurale o justiție
«grabnică și nepărtinitoare și au întărit prestigiul magistraturii.

«Prin Consiliul administrativ permanent, prin legile comunale și a
«jandarmeriei, prin măsurile contra alcoolismului cuprinse în legea
«cărciumilor, prin veniturile ce această lege a creat comunelor rurale,

«prin avântul dat învățământului primar, construind în toate părțile țării localuri de școli, precum și prin solitudinea pe care ați arătat-o pentru starea sanitară, ați dat satelor noastre puțința să se desvolte în condițiuni mai fericite, atât din punctul de vedere administrativ, cât și din punctul de vedere cultural și moral.

«Domnilor Senatori,

«Domnilor Deputați,

«Inzestrarea largă a căilor ferate și a portului Constanța cu îmbunătățirile trebuincioase, noile linii de căi ferate pe cari le-ați votat și a căror executare s'a început cu activitate, grija pe care ați purtat-o industriei și comerțului, a căror interese sunt astăzi încredințate unui minister special, sprijinul dat băncilor populare și cooperativelor sătești, dispozițiunile prevăzute în codul silvic și în legea Casei pădurilor pentru apărarea și sporirea domeniului silvic, îndemnul dat creșterii vitelor în urma înființării izlazurilor comunale, a livezilor artificiale, a îmbunătățirii serviciului zootehnic și a noii convențiuni comerciale cu Austro-Ungaria, vor contribui încă la mărirea avuției naționale, care atât în București în ultimii ani, încât situația financiară, cu toate noile nevoi ale Statului, este astăzi mai prosperă ca oricând, fără să se fi îngreuiat întru nimic sarcinile contribuabililor.

«Printr'o serie de legi, ce sprijină o înțeleaptă politică comunală, ați urmărit ușurarea stării populațiunii orășenești: băncile de meseriași, legea pentru cumpărare de către comune a lemnului din pădurile Statului, legile pentru locuințe ieftine și pentru înmulțirea liniilor de tramvai în București, precum și creditele pentru alimentarea cu apă a diferitelor orașe, înlesnind și însănătoșind condițiunile de traiu, vor îndrumă mai bine viața comunelor noastre urbane.

«Un însemnat pas s'a făcut prin întinderea regimului nostru constituțional în Dobrogea. Acordarea drepturilor politice a desăvârșit legăturile veșnice a județelor trans-Dunărene cu Patria-mamă și a încoronat activitatea stăruitoare ce s'a desfășurat în ele de peste treizeci de ani.

«Domnilor Senatori,

«Domnilor Deputați,

«Mulțumită măsurilor energice luate la hotarele țării și activității serviciului nostru sanitar, cari ne-au ferit de o groasă epidemie, s'a putut face fără primejdie manevrele din astă-țoamnă. Ele au dat tuturilor prilejul să constate că, prin munca neobosită a ostașilor noștri, prin legile de organizare și prin creditele îndestulătoare votate de D-voastră, scumpa noastră armată este în măsură să răspundă ori-când la așteptările națiunii.

«România, cu hotărârea liniștită pe care i-o îngăduie puterile sale neîncetate crescânde, afirmă fără șovăire importanța situațiunii sale în mijlocul marilor interese europene. Astfel ne-am asigurat încrederea și prietenia tuturilor Statelor cari, ca și noi, găsesc în pace cea mai prietelnică cheazăie a desvoltării lor.

«Domnilor Senatori,

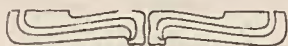
«Domnilor Deputați,

«Călăuziți de dorul de înfrățire a tuturilor straturilor sociale și de dorul de dreptate, veți asigura, și în această ultimă sesiune a legislației, consolidarea Statului și temelnică sa propășire; și de aceea, cu neclintită credință în viitor, rog pe Cel A-Tot-Puternic să întindă peste lucrările D-voastră cereasca Sa binecuvântare.

«Sesiunea ordinară a Corpurilor legiuitoare este deschisă».

CAROL

În zilele următoare s'au constituit biurourile camerelor și s'au ales diferite comisiuni. La Cameră a fost ales prezident d. *M. Pherechydé*; la Senat d. *General Budîșteanu*.

Sfaturi pentru gospodine.

Păstrarea verzei.

Ea se păstrează în 2 feluri; îngropată în pământ și acrită. Cea mai bună și cu folos este cea acrită.

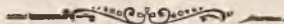
Ca să avem varză acră până la Paști, trebuie să fie cu fruzele cam vinete. Se curăță frunzele exterioare și se desface în 2 cu cuțitul sau întregi, dacă nu voim grăbirea acritului. Butoiul este bine să fie de stejar, dar să păstrează foarte bine și în butoaie în care au fost masline. Se așează pe fund un strat ușor de mălaiu și câteva bucăți de hrean, apoi așezăm, rânduri rânduri, varza.

După 2 zile punem sarea, care se socotește la o varză 25—30 grame; va să zică punem la 100 căpățâni de verze 2½ — 3 kgr. sare grunjoasă. A doua zi punem și apă cât acoperă. După o săptămână începem pritoceala. Se recomandă ca toate butoaiile pentru varză să aibă canelă. Pritoceala se face de 2 ori pe săptămână. Când începe spre acrit, mai apăsăm d'asupra și făcându-se loc trecem dela un alt butoiu, și așa umplem bine butoiul. După ce ne-am convins de acrit, încetăm să mai pritocim, și când începem să întrebuițăm, curățăm partea de deasupra dacă a făcut floare sau mucegaiu.

Elena M. Demetrescu.

Călcatul rufelor se face mai ușor dacă punem în scrobeală ferbinte unt cam de măriimea unei nuci.

(Mușca).

Cronica agricolă, economică și comercială.

O polemica de domeniul economic cu privire la calitatea grânelor noastre, față de grânele ungurești, au început în presa politică și economică. Această discuțiune provine din cauză că d-l dr. Zaharia, prin analizele chimice ce a făcut la mai multe probe de grâu dela noi din țară, arată că grânele noastre sunt superioare celor ungurești. La această afirmațiune, deși adevărată în toată puterea cuvântului, d-l dr. Kossutany, directorul institutului chimic din Budapesta, a răspuns printr'o conferință ținută zilele trecute la Uniunea agricultorilor din Budapesta.

Agricultorii unguri încântați de cele spuse de numitul doctor, au hotărât ca această conferință să fie publicată în limba germană, engleză și franceză. Ori în ce limbă străină va fi publicată această conferință, adevărul că grânele noastre sunt superioare celor ungurești, nu va putea fi rasturnat. Ca dovadă avem congresul morarilor dela Bruxelles din 1886, cași congresul morarilor, oameni speciali în materie de grâne, la care au luat parte și mulți agronomi, ținut la Paris la 1900 cu ocazia expoziției generale.

La acest congres se știe că au luat parte morarii din toate continentele, cari prin procesul lor verbal, au afirmat, odată pentru totdeauna, că grânele noastre sunt superioare grânelor străine, de oarece glutenul din grânele noastre, care formează partea hrănitore din bobul de grâu, este natural; fiindcă la noi nu se întrebuițează îngrășăminte la îngrășarea pământului, după cum se întrebuițează în străinătate, de unde se și ex-

plică că glutenul din grânele streine, se datorește îngrășămintelor și deci este de natură artificială.

Congresul morarilor dela Paris, a dat și o lovitură puternică scrisorii d-lui Krapp, pe atunci șeful despărțământului comercial de pe lângă ambasada Austro-Ungară din Londra, care scrisoare e publicată în ziarul «Times» prin luna Martie 1889. Din această scrisoare vom reproduce numai rândurile din urmă :

«Prin urmare, conform cu instrucțiile primite dela ministerul de externe imperial și regal din Viena, sunt autorizat a face cunoscut că produsele ungare când nu sunt trimise în străinătate pe uscat, ele sunt în genere încărcate la Fiume sau Triest și foarte puține expediate prin porturile române.»

Vecinii noștri cred că noi am uitat scrisoarea d-lui Krapp, cași hotărârile morarilor dela congresul din Paris din 1900.

Hotărârea acestui congres nu o va putea nimici conferința d-lui dr. Kossutany, chiar dacă s'ar publica în toate limbile ce se vorbesc în lume. Grânele noastre vor rămâne superioare, au fost și vor fi superioare grânelor ungurești și vor deveni și mai superioare când agricultorii noștri cei mari cași cei mici, vor face o agricultură mai sistematică conform cu progresul învățământului agricol, care a început a prinde rădăcini din ce în ce mai mult în țara noastră printre micii agricultori.

Starea timpului și a semănturilor.

În decursul acestei luni, timpul a fost destul de schimbător, mai mult umed și friguros decât uscat și cald, așa în cât semănturile de toamnă, cu începutul acestei luni, a trebuit să înceteze în toată țara. Dacă în unele localități agricultorii au încercat să mai facă semănturi de grâu, aceasta au făcut-o în mod întâmplător, cu gândul că poate timpul se va îndrepta ca semăntura să poată răsări, fără să se gândească, că o răsărire șubredă a grâului, va lăsa mult de dorit. Acest lucru se pe-

trece în fiecare an cu semănăturile făcute prin această lună prin porumbiște. Nu numai că semănăturile de grâu în această lună nu s'au putut face în bune condițiuni din cauza timpului prea schimbător, dar chiar nici arăturile pentru semănăturile de primăvară.

În cât privește semănăturile făcute în luna Septemvrie și Octomvrie, și mai cu seamă cele din Octomvrie, din cauza timpului friguros, nu pot intra în iarnă destul de imputernicite. Dacă la vedere sunt frumoase, nu este o garanție destul de puternică spre a deduce că vor ieși destul de bine din iarnă, mai cu seamă dacă nu vor fi acoperite cu un strat de zăpadă cât de mică. În decursul acestei luni, în părțile muntoase, cași în unele localități din Moldova, a căzut zăpadă și în restul țării bruma groasă, din care caază vegetația grâului a încetat cu totul.

Din cauza zăpezei, frigul a început să devie simțitor aproape în toată țara, variind între 3 — 18 grade sub zero.

Târgurile noastre.

Deși navigația pe Dunăre s'a putut face în această luna până la această dată, cași în timpul verei, cu toate acestea afacerile cu cereale, cași prețurile în târgurile noastre, lasă mult de dorit.

Iată în rezumat prețul mijlociu cu care s'a vândut cerealele noastre, cași alte produse agricole în portul Brăila, și alte târguri dela noi din țară, în această lună:

Grâul, suta de kgr.	s'a vândut	cu	12—16	lei
Secara	idem	cu	8—11	»
Orzul	idem	cu	7—10	»
Ovăzul	idem	cu	5—9	»
Orzoaica	idem	cu	10—13	»
Porumbul	idem	cu	8—12	»
Cincantinul	idem	cu	10—13	»
Meiul	idem	cu	10—11	»
Fasolea	idem	cu	19—23	»

Târgurile străine.

Afacerile cu cereale cași prețurile lasă mult de dorit, mai cu seamă prețurile cari au tendinți mai mult spre micșorare în urma știrilor din Argentina, că producțiunea grâului are să fie destul de satisfăcătoare; iar în cât privește producțiunea porumbului în Statele Unite americane în acest an, se ridică la 1.092.483.350 hectolitri, pe când anul trecut a fost de 970.331.600 de hect.

La târgul din Paris grânele indigene s'au vândut cu 26—28 lei; cele străine cu 20—21 lei și 50 ct.; secara cu 16—17 lei; orzurile cu 17—23 lei; ovăzurile indigene cu 19—20 lei și 75 ct.; cele streine cu 14—15 lei și 75 ct.; porumbul cu 16—17 lei; și făina cu 38—41 lei. În alte târguri franceze grâul s'a vândut cu 26 lei; secara și orzul cu 17 lei și 50 ct. și ovăzul cu 18 lei 50 cent.

În Germania la Hamburg grâul s'a vândut cu 19—20 lei; secara cu 12 lei și 40 ct.; orzul cu 11—12 lei și ovăzul cu 12—13 lei.

La Berlin grâul s'a vândut cu 25 lei; secara și ovăzul cu 18 lei și 50 ct.

La Strasburg grâul s'a vândut cu 27 lei și 50 cent.; secara cu 19—20 lei; orzul cu 19 lei și 50 ct. și ovăzul cu 21 lei.

La târgul din Belgia, la Bruxel, grâul s'a vândut cu 19 lei; secara cu 13 lei și 50 cent.; orzul cu 16 lei și ovăzul cu 15 lei și 50 ct.

La Louvain grâul s'a vândut cu 18 lei și 50 ct.; secara și orzul cu 14 lei și ovăzul cu 16 lei.

La Anvers grâul s'a vândut cu 17 lei și 75 ct.; secara cu 13 lei și 75 ct.; secara cu 14 lei și ovăzul cu 16 lei și 75 cent.

La Viena grâul s'a vândut cu 25 lei; secara cu 21 lei; orzul și ovăzul cu 16 lei.

La Budapesta grâul s'a vândut cu 21 lei și 50 cent.; secara cu 16 lei; orzul cu 14 lei și ovăzul cu 17 lei.

La Groning (Olanda), grâul s'a vândut cu 18 lei; secara cu 17 lei.

La Milan (Italia). grâul s'a vândut cu 17 lei; secara și ovăzul cu 19 lei și orzul cu 21 lei.

La Geneva (Elveția), grăul s'a vândut cu 22 lei; se-
cara și ovăzul cu 18 lei și ovăzul cu 17 lei.

La Londra grăul s'a vândut cu 20 lei; se-
cara și ovăzul cu 11—12 lei.

La târgul din New-York (America), grăul s'a vândut
cu 18 lei și 50 ct.; se-
cara cu 16 lei, ovăzul și orzul cu
11—12 lei. La Chicago grăul s'a vândut cu 16—17 lei.

La târgul din Tunis și Algeria (Africa), grăul roșu s'a
vândut cu 26—27 lei și cele albe cu 23—24 lei; orzul
și ovăzul cu 14 lei și 50 cent.

În toate târgurile streine prețurile sunt socotite pe
suta de kgr., ca cea mai bună măsură.

V. S. Moșă.

Pagina glumeață.

Răzbușnarea zidarului.

— De două ceasuri gâ-
râți aici și mă lăsați să
lucrez. . .

— Stai, că vă viu eu
de hac! . . .

— Pardon! . . mi-a scă-
pat o cărămidă.

Curgerea de sânge din nas.

Multe persoane suferă în timpul verei de curgere
de sânge din nas. Mijloace la îndemâna tuturor
sunt: Ridicați brațele în sus; puneți comprese reci
pe frunte; sau băgați un tampon de vată în nara
din care curge sânge, sau mestecați în gură o min-
gie mică de gumelatic, strângând tare fălcile.

(Sănătatea).

PAGINA COPILOR.

Un joc: Asediul cetății.

Vasilică este acum în clasa a patra primară. În-vățătorul le-a spus la școală despre căderea Plevnei, le-a povestit cum a fost înconjurată de armata română și de trupe rusești și cum s'a predat Osman-Pașa. După lecție, ies toți școlarii în curte la joc. Iată ce joc au născocit ei și l-au botezat: *Ase-diul cetății*.

Se trag trei circumferențe concentrice, cari înfățișează șanțurile cetății. Patru sau cinci din copii sunt cei închiși în cetate, alții tot atâția sunt înconjurători.

Unul din cei din cerc, adică din cetate, aruncă mingea în vre-unul din cei dimprejur. Dacă lovește pe unul din adversari, l-a scos din luptă. Cei din afară aruncă și ei în cei din lăuntru, și dacă lovesc pe unul, acela are drept să ia mingea de jos și să arunce iar în cei dinafară. Dacă lovește pe unul, atunci lovitura nu se socotește; dacă nu, atunci el se consideră scos din luptă.

Așa se urmează până când una din partide a ajuns să aibă pe toți copiii scoși din luptă. Atunci cealaltă se zice că a câștigat victoria!..

ADMINISTRAȚIA PESCĂRIILOR STATULUI DIN BRAILA-GALAȚI

Prețul peștelui pe timpul dela 16 — 30 Noemvrie.

SPECIA	PROASPĂT		SĂRAT	
	Prețul en gros	Prețul maxim cu care pot vinde detașiștii	Prețul en gros	Prețul maxim cu care pot vinde detașiștii
Crap mare, 4 k. în s.	0,80—0,90		0,90	
Chorto-Crap, 2-4 k.	0,60—0,70		0,70	
Chortan,	0,45—0,50		0,55	
Chortănică, p. 1 k.	0,35—0,40		0,50	
Caracudă	0,30—0,40		0,40	
Lin	0,60		0,60	
Plătică.	0,30—0,40		0,45	
Carjancă.	0,15—0,30		0,35	
Babușcă	0,10—0,25		0,35	
Mreana	0,40		0,35	
Cosac	0,90—0,25		0,35	
Șalău mare, 2 k. în s	1,20		—	
„ 1 k.	0,80		0,50	
„ mic, p. 1 k.	0,60		—	
Știucă mare, 1 k. în s	0,70		0,65	
„ mică.	0,15—0,30		0,40	
Avat.	0,20—0,30		0,40	
Sabiță	0,20—0,25		0,30	
Biban	0,15—0,20		0,20	
Obieți	0,20		0,20	
Albitură.	0,10—0,20		0,15—0,30	
Frunza plopuhal.	0,05		0,10	
Somn până, 15 k. în s.	0,70—0,80		1,00	
„ farma, 8 k. în s.	0,80		0,90	
„ laprag, 2 k. în s.	0,60		0,60	
Somotei pară, 2 k. s.	0,35		0,15	
„ (moacă) p. 1 k.	0,15		0,25	
Morun mare, 15 k. s.	1,10		1,30	
„ mic,	0,80		1,10	
Nisetru mare, 6 k. s.	1,20		1,30	
„ mic, p. 6 k.	0,80		1,30	
Păstrungă.	0,70		1,10	
Cegă mare, 2 k. în s.	3,00		—	
„ până, 2 k. în s.	2,50		—	
„ 1 k. în s.	2,00		—	
„ 1/2 k. în s.	1,50		—	
Icre de morun c. I.	30,—		—	
„ „ c. II.	28,—		—	
„ „ c. III.	25,—		—	
„ „ nisetru c. I.	27,—		—	
„ „ „ c. II.	23,—		—	
„ „ păstrungă . I.	18,—		—	
„ „ tescuite calit. I.	21,—		—	
„ „ „ II.	20,—		—	
Raci	5 lei sută		—	
Icre de crap	1,20—1,50		—	
Icre de știucă	1,50—2,00		—	

Detașiștii din piețele (localitate) de unde se cumpără peștele, vor vinde cu 10 b. de kgr. în plus, peștele până la 50 b. k.; cu 15 b. de k. în plus peștele cu prețul până la 1 leu și cu 20 b. de k. în plus, peștele cu prețul dela 1 leu în sus. La icre vor vinde cu 20 lei la sută de lei în p. Vânz. din provincie vor vinde cu aceleași preț. de mai sus, plus spezele de transp. și ambalaj, cari se vor stabili de aut. com. conf. act. justificative, ce li se vor prezenta de vânz.

Intocmai ca la peștele proaspăt.

Adminiștrator, G. DUMITRESCU.

Direcțiunea contabilității generale a Statului și a datoriei publice.

DATORIA PUBLICĂ.

PUBLICAȚIUNI.

Purtătorii de titluri de rentă română 4%, emisiunea din 1889, împrumutul de lei 32.500.000, al căror ultim cupon are scadența de 1 Ianuarie 1911, sunt informați că Ministerul Finanțelor a luat măsuri de a li se liberă o nouă foaie de cupoane, al cărui prim cupon va purta scadența de 1 Iulie 1911.

Posesorii unor astfel de titluri sunt invitați a depune, cu începere dela 20 Noembrie st. v., borderourii, ale căror formulare se liberează gratuit, semnate în dublu exemplar, cuprinzând numărul și valoarea titlurilor ce posed.

Borderourile vor fi depuse :

În București :

La Ministerul de Finanțe (subdirecția Datoriei Publice);

La Banca Națională a României, și

La Casa de Depuneri, Consemnațiuni și Economie.

În provincie :

La administrațiile financiare.

La data ce se va fixa prin publicații ulterioare, posesorii titlurilor se vor prezenta la autoritățile unde au făcut cerere pentru a li se liberă noile foi de cupoane; în acest scop vor prezenta titlurile ce posed, pentru a fi controlate și stampilate cu viza autorității, semnând de primirea noilor foi de cupoane pe verso celui de al doilea borderou.

Pentru titlurile cari se găsesc în păstrarea Cassei de Depuneri, și prin urmare consemnate sub recepisele acelei Case, Ministerul aduce la cunoștință că Direcțiunea generală a Cassei de Depuneri își ia sarcina de a atașa la titlurile aflate în păstrarea sa noile foi de cupoane.

Posesorii unor asemenea titluri vor adresa borderourile de care se face mențiune mai sus de dreptul Direcțiunii Cassei de Depuneri, cu o cerere în care să se indice numărul și data recepsei sub care se găsesc consemnate titlurile specificate în borderouri, precum și administrația financiară prin care s'a făcut depunerea.

Pentru fiecare recipisă se va face cerere deosebită și borderourii separate.

Pentru titlurile depuse ca garanții, dote, averi de minori, etc., cererile de liberarea noilor foi de cupoane se vor face fie de proprietarii titlurilor, fie de autoritățile cari păstrează recipisele constatatoare de efectuarea acelor depozite.

— A 44-a tragere la sorți a titlurilor de rentă 4%, amortibilă din 1889 împrumutul intern de 32.500.000 lei, se va efectua în ziua de 1/14 Decembrie 1910 la ora 10 dimineața, în sala specială a Ministerului Finanțelor conform dispozițiilor stabilite prin regulamentul publicat în «Monitorul Oficial» No. 245 din 7 Februarie 1906.

La această tragere se vor amortiza titluri în valoare nominală de 323.200 lei în proporția următoare :

32 titluri à 5 000 lei	160 000 lei.
159 » » 1.000 »	159.000 »
42 » » 100 »	4 200 »

233 titluri pentru o valoare nominală de: 323.200 lei.

Publicul este rugat a asista la tragere.

„STEUA“

Societatea „*Steaua*” lucrează pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

În acest scop publică și o bibliotecă populară, din care au apărut până acum următoarele cărți: câte 20 de bani:

No. 1. *Din Țara Bessarabilor*, de G. Cosbuc — un rezumat al Istoriei noastre naționale, dela colonizarea Dacilor până la Războiul pentru neamțarea din 1877—78.

No. 2. *Foloasele învățaturii*, de P. Dulfu — o descriere a stării de azi a sătenilor noștri în asemănare cu a celor din țările apusene și mijloacele de îndreptare.

No. 3. *Minunea vieții și cheia lumii*, de Th. D. Speranția — o povestire morală și instructivă.

No. 4. *Grădina de legume*, de Ioan Hășeganu — tratat de grădinărie.

No. 5. *Medicul poporului*, partea I, de Dr. I. Felix — povește practice de igienă.

No. 6. *Avem cu ce să ne mândrim*, de T. Duțescu-Duța — spicuri din Istoria și Literatura națională, cu îndemnuri pentru săteni la învățatură.

No. 7. *Medicul poporului*, partea II, de Dr. I. Felix — povește pentru păstrarea sănătății.

No. 8. *Biserica Ortodoxă Română*, de I. Michalcescu și Victor Puiu — explicațiuni asupra slujbei bisericești și a picturilor murale din Biserică.

No. 9. *Ștefan-cel-Mare*, de Alex. Lepădatu — povestire populară a faptelor și războaielor purtate de Marele Domn al Moldovei.

No. 10. *Ce se poate învăța dela un drum lung*, de Dr. I. Simionescu — povestiri însoțite de exemple din viața sătenilor din țări străine, spre a folosi ca pilde țăranilor noștri.

No. 11. *Comoara Dorobanțului*, de Mihail Sadoveanu — pildă despre un om rău năvălit și stricat din pricina beției, care, în urma unor întâmplări, s'a îndreptat pe calea cea bună, devenind un gospodar de frunte în satul său.

No. 12. *La Răscruci*, de I. Slavici — povestire morală cu pilde cum trebuie să se poarte omul în societate și cum să iubească pe Dumnezeu.

No. 13. *Domnul Tudor din Vlădimiri*, de N. Iorga — schiță biografică amănunțită despre Tudor Vladimirescu.

No. 14. *Pământul și Țara noastră*, de Aldem — o schiță geografică și economică a României.

No. 15. *Românii de peste Carpați*, de I. Russu Șirlianu — studiu statistic.

No. 16. *Românii și Dacii*, de Dr. I. Lupaș — povestire populară, despre luptele dintre Romani și Daci și despre obârșia și alcătuirea poporului românesc.

No. 17. *Satul Grivița*, de N. Rădulescu-Niger — povește despre agricultura și gospodăria sătenilor.

No. 18. *Cum ne putem feri de boalele molipsitoare*, de Doctorul Urechică — lămuriri și sfaturi folositoare și trebuitoare tuturor pentru buna îngrijire și păstrare a sănătății.

No. 19. *Superstițiunile păgubitoare ale poporului nostru*, de George Cosbuc.

No. 20. *Antim Ivireanul*, de N. Dobrescu — schiță despre viața acestui vlădică, care a fost unul din cei mai însemnați, de cari am avut parte în trecut.

Societatea a scos și următoarele 5 tablouri în culori, executate artistic pe hârtie cromo:

	Bani
Portretul M. S. Regelui României	0.50.
” ” Reginei României	0.50.
” A. S. R. Principelui Ferdinand	0.50.
” ” ” Pincipesei Maria	0.50.
” lui Ștefan cel Mare, Domnul Moldovei.	0.50.

Administrația publicațiilor este la librăria C. Sfetea, București, piața Sf. Gheorghe, iar pentru cererile de *înscrisoare ca membri*, a se adresa d-lui Sp. Haret, București, str. Verde.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

În schimb fiecare membru primește câte un exemplar din cărțile sau tablourile publicate de societate anual.

Comitetul : *Președinte*, Ion Kalinderu, *Membru al Academiei Române*.—*Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*.—*Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*.—*Secretar*, Const. Bănu, *profesor secundar, fost inspector școlar*.—*Membri*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și Director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *senator, Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompiliu Eliade, *profesor universitar*.—*Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membrii înscrși și cotizațiuni plătitte (urmare).

D-na Fulheri Codrescu (Ploești), 2 lei; Maria M. Zăgănescu (Ploești) 2 lei; Elena Moisescu (Ploești), 2 lei; Maria Prassa (Ploești), 2 lei; Dimitrie Harvat (Turnu-Severin), 2 lei; Ernest Gayraud (Turnu-Severin), 2 lei; V. Herescu (Turnu-Severin), 2 lei; J. Niculescu (Turnu-Severin), 2 lei; P. Marinescu (Turnu-Severin), 1 leu; M. S. Stătescu (Turnu-Severin), 1 leu; Al. Bărcăcilă (Turnu-Severin), 2 lei; M. Heryot (Turnu-Severin), 2 lei; T. Costescu (Turnu-Severin), 2 lei; A. D. Emandy (Iași), 2 lei; Maria Gh. Pintescu (Iași), 6 lei; Ecaterina Stratilescu (Iași), 2 lei; Aglaia Dumitriu (Iași), 2 lei.

(Va urmă).

La Administrația noastră, din Strada Mântuleasa No. 9 se găsește de vânzare noile programe intrate în vigoare dela 20 Septembrie a. c. și anume:

1. Programă analitică a școalelor normale de învățători cu lei 2,20.
2. Programă analitică a școalelor urbane cu lei 1,20
3. Programă analitică a școalelor rurale cu lei 1,20.

Luată din administrație, se scad cei 20 bani, care sunt pentru porto.

Administrația.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin
vărsat. Sediul Londra. Sucursala Bu-
curești.

Comitetul central: la Londra
Lachlan MacIntosh Rate, „
G. I. Goschen „
Vicontele Duncannon „
E. W. H. Barry „
Robert Hamilton Lang „
Demetre de Frank „ Viena
P. Naville „ Paris
Ad Vernes „

Directori: { C. A. Stolz
E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru
Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Creta Winchesterstreet.
Sucursala: Buc.urești, Piața sf. Gheor-
ghe.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
Capital în acțiuni întreg vărsat în
aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune 3.956.588.76
Idem format din capi-
tal și alte rezerve „ 1.075.812 60

Total în aur Lei 7.052.531.36
Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.
Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ” asigură contra in-
cediului, a «grindinei», contra riscu-
lui pierderii valorilor. Asigurările
pentru viață sunt permise în toate
combinațiunile obișnuite ca: «cas de
moarte, supraviețuire, zestrestimentă».
Sediul social în palatul Soc. din str.
Doamnei No 12, București. Repres-
generală în Buc. str. Smârdan No. 4
Agenții în toate orașele din țară.

Filip Lindenberg

București

Str. Smârdan, 15.

Singurul magazin special
cu

JUCĂRII DE COPII

Obiecte frumoase și durabile cu prețurile cele
mai ieftine.

mare deposit de articole de:

Păcăleală, Farse, și Surprise, Aparate
surprinzătoare de Scamatorii.

PURGEN

CU RENUME UNIVERSAL. Recomandat de medicii în toată lumea pentru
adultși și copii cât de mici. De o eficacitate absolut sigură, singurul contra
constipațiunei, congestiunei și migrenei. Plăcut la gust, nu produce
colici și n'are efecte rele asupra organismului.

— Cel mai economic, cutia cu 25 purgative Lei 1.50 —

Rugăm a se refuza
pastilele cari nu
vor avea această

PURGEN
* BAYER *

inscripție căci sunt
falsе, și dăunătoare
și produc colici.

CREMA, PUDRA ȘI SĂPUN „FLORA”

nu se vând decât în ambalajul original arătat aci (un sfert din mărimea naturală) și cu următoarele prețuri:

Crema lei 1.50 – Pudră lei 2 – Săpun lei 1.25

Refuzați dar în interesul D-vo. ca neveritabile dacă vi s'ar oferì aceste

preparate în cantități mai mici sau altfel decât în ambalajul original aci arătat și cu etichetele neatînse.

Crema și Pudra „FLORA” se pot întrebuiți fără grijă cât de mult timp, acest fapt e stabilit oficial de institutul de Chimie al Statului, care a constatat la 12 Septembrie sub No. 1.110, că: „Crema și Pudra „Flora” nu conțin substanțe toxice sau de acele cari printr'o întrebuițare îndelungată pot vătămă sănătatea”. — Pomada de păr „Flora” neîntrecută pentru îngrijirea rațională și igienică a părului; Borcan mare lei 2.50, mic lei 1.75 — Capilogen „Flora” (apă de păr), curăță mătreața după câte va întrebuițări; Sticla mare lei 3.25, mică lei 2.50 — La nemulțumire să restituie costul pentru oricare din aceste preparate.

Pectosin Iteanu

vindecă tusea cea mai rebelă și e preparatul cel mai rațional pentru a trată cu succes bronșitele acute și cronice, tuse convulsivă (măgărească), emfizezul pulmonar etc. Sticla lei 3. — La Droguerii și farmacii.

Hemoferul Iteanu Unul din cele mai puternice reconstituante ale corpului slăbit, mărește greutatea corpului și redă pofta de mâncare percută, suveran pentru a combate anemia, lipsa sângelui, clorosa, debilitatea generală, dispepsia, constipația, Leucorea (poală albă la femei) Histeria, Neurastenia, Amețelile, Slăbirea memoriei, Limfatismul, etc. Hemoferul Iteanu este autorizat de Onor. Consiliul Sanitar Superior și recomandat de eminenții noștri medici: Prof. dr. Butelciu, Prof. dr. Leonte, Prof. dr. Negel (Iasi) și alții, după experiențele îndelungate. — Prețul lei 4. — La Droguerii și farmacii.

Nevralgiile cele mai rebele durerile de cap, migrena, durerile reumatismului acut, articular lumbago, durerile de dinți cele mai tari, mai ales nevralgice, precum și ori-ce dureri provenite din răceală sunt combătute cu deplin succes prin întrebuițarea

Pastilelor Nevraigine Jurist

Aprobate de Consiliul Sanitar Superior. Prețul unui lacon Lei 2.50, o dosă 50 bani La Droguerii și Farmacii.